Dosarul nr. 1a-115/2022 I instanţă
Nr. comp. 1-17017671-06-1a-27052022 Judecător Uzun Svetlana

Judecătoria Cahul
sediul Taraclia

D E C I Z I E
În numele Legii

07 aprilie 2025 mun. Comrat
Colegiul judiciar al Curţii de Apel Cahul sediul Comrat
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori şi Hudoba Valeri
grefier Jeleva Elena
cu participarea:
procurorului Sîrbu Lilia
apărătorul inculpatului Negru Andrii avocatul Covalenco Serghei
în lipsa inculpatului Negru Andrii, anunţat în căutare şi părţii vătămate Purcel Andrei, legal citat,

judecând în şedinţă publică apelul declarat de către procurorul în Procuratura r. Taraclia – Chirnev Boris împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 21 septembrie 2018, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui

Negru Andrii Gheorghi, cetățean al Republicii Moldova; născut la *****, în *****și domiciliat în *****; studii medii speciale; divorțat; anterior nu a fost judecat, IDNP *****,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal

Cauza penală a parvenit pentru judecare în prima instanţă judecătoria

Cahul sediul Taraclia la data de 05 septembrie 2017. (f.d.102, vol.I)

Judecătoria Cahul sediul Taraclia a pronunţat sentinţa la data de 21 septembrie 2018. (f.d.204-209, vol.I)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul la data de 14 noiembrie 2018. (f.d.226, vol. I)

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la data de 27 mai 2019. (f.d.82, 83-89, vol. II)

Curtea supremă de Justiție a pronunțat decizia la data de 07 iulie 2020. (f.d. 111, 112-120, vol. II)

Cauza penală a parvenit pentru rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul la data de 18 august 2020. (f.d.123, vol. II)

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la data de 16 septembrie 2021. (f.d.1-2, 3-26, vol. III)

Curtea supremă de Justiție a pronunțat decizia la data de 18 aprilie 2022. (f.d. 75, 76-86, vol. III)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat la data de 27 mai 2022. (f.d.102, vol. III)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei și audiind participanţii la proces asupra apelurilor în cauză,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 21 septembrie 2018, Vrajitori Evghenia și Negru Andrii au fost achitați de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal, întrucât fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Acțiunea civilă depusă de Purcel Andrei s-a lăsat fără examinare, iar corpul delict - automobilul de model Mercedes E 220 cu număr de înmatriculare ***** s-a lăsat la proprietar. (f.d.204-209, vol.I)

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, lui Vrajitori Evghenia și Negru Andrii le-a fost imputat faptul că, la data de 31 mai 2015,

aproximativ la ora 21:00, aflându-se împreună pe lângă iazului amplasat în extravilanul s. Salcia r. Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, ilegal prin pătrunderea liberă în automobilul de model E 220 cu număr de înmatriculare *****, care se află în posesia și folosința lui *Purcel Andrei Petru*, parcată pe lângă acest iaz și nu era încuiată, iar cheile de contact se afla în acest autoturism, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce au răpit acest automobil și s-au îndreptat în direcția s. Salcia r. Taraclia.

Acțiunile lui Vrajitori Evghenia și Negru Andrii fiind încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi: *"răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire săvârșită de două sau mai multe persoane"*.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în ordinea procedurii generale.

La data de 04 octombrie 2018, în dezacord cu sentința emisă la data de 21 septembrie 2018, procurorul în Procuratura r. Taraclia – Chirnev Boris a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a recunoaște vinovați inculpații de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal, cu stabilirea fiecăruia pedeapsa sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 03 ani, cu ispășirea pedepsei sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 03 ani în penitenciar de tip semiînchis. Iar, potrivit art. 90 Cod penal de suspendat condiționat pedeapsa aplicată față de inculpați pe un termen de 02 ani. Și, în conformitate cu alin. (6) art. 90 Cod penal de aplicat inculpaților obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent. La fel, a fost solicitat ca acțiunea civilă depusă de partea vătămată Purcel Andrei să fie admisă în principiu.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, vinovăția inculpaților a fost demonstrată la examinarea cauzei şi este dovedită prin materialele dosarului, consideră apelantul că, latura subiectivă a infracțiunii a fost dovedită, adică intenția Evgheniei Vrajitori şi Negru Andrii de a răpi mijlocul de transport, întrucât înțelegeau că automobilul nominalizat nu le aparține, şi faptul că partea vătămată

Purcel Andrei anterior nu a permis inculpaților să conducă automobilul său.

Mai mult ca atât, menționează apelantul că, inculpații nu au deținut și nu dețin permis de conducere a mijlocului de transport pentru categoria B, precum și faptul ca aceștia anterior nu au condus automobilul de model Mercedes E 220 cu număr de înmatriculare *****.

Totodată, indică procurorul că, atunci când Negru Andrii a lăsat-o pe Vrajitori Evghenia la fermă, ultima i-a comunicat să lase automobilul la ea acasă, însă Negru Andrii nu a ascultat-o și samavolnic, împreună cu martorul Cojan M., s-au îndreptat mai departe în s. Salcia, r. Taraclia după vin, unde a ciocnit o căruță în care se afla Purcel Andrei. Ulterior, după producerea accidentului rutier, partea vătămată Purcel Andrii a început să-l maltrateze pe Negru Andrii pentru faptul că, a condus mijlocul de transport ce îi aparține fără permisiunea acestuia.

Apelantul susține și faptul că, inculpatul Negru Andrii nu este membru de familie, nici rudă apropiată părții vătămate Purcel Andrei, precum și inculpatul Evghenia Vrajitori nu este rudă apropiată cu partea vătămată.

Circumstanțe, care în opinia procurorului duc la admiterea apelului depus, cu casarea sentinței contestate și emiterea unei noi hotărîri de recunoaștere a inculpaților vinovați de săvârșirea faptei imputate.

În drept, cererea de apel este întemeiată pe prevederile art. 90 Cod penal, art. 400-402, art. 405, art. 415 Cod de procedură penală. (f.d.224-225, vol.I)

Prin decizia Curţii de Apel Cahul din 27 mai 2019 s-a respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Taraclia Boris Chirnev şi menţinută sentinţa Judecătoriei Caul sediul Taraclia din 21 septembrie 2018 pronunţată în cauza penală privind Vrajitori Evghenia şi Ngru Andrii, acuzaţi de săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. 192^1 alin. (2) lit. a) Cod penal. (f.d. 82, 83-89, vol. II)

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 07 iulie 2020 s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Cahul, Calendari Dumitru, s-a casat total decizia Curţii de Apel Cahul din 27 mai 2019, în cauza penală în privinţa lui Vrajitori Evghenia şi Negru Andrii, şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată. (f.d. 111, 112-120, vol. II)

Prin decizia Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2021 s-a admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura în Procuratura r. Taraclia – Chirnev Boris.

S-a casat total sentința Judecătoriei Cahul, Taraclia din 21 septembrie 2018, pronunțată în cauza penală privindu-i pe Vrajitori Evghenia și Negru Andrii învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal.

S-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Negru Andrii s-a recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-a încetat procesul penal pornit în baza art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal în privința lui Vrajitori Evghenia, în baza art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților.

Acțiunea civilă a lui Purcel Andrei împotriva lui Negru Andrii s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Corpul delict: automobilul de model Mercedes E 220 cu număr de înmatriculare *****, s-a dispus a fi lăsat proprietarului Purcel Andrei. (f.d. 1-2, 3-26, vol. III)

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 07 iulie 2020 s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Cahul, Calendari Dumitru, s-a casat parţial decizia colegiului judiciar al Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, în cauza penală în privinţa lui **Negru Andrii**, şi dispusă rejudecarea cauzei în privinţa inculpatului Negru Andrii, de către Curtea de Apel Comrat. (f.d. 75, 76-86, vol. III)

La data de 27 mai 2022 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Comrat. (f.d.102, vol. III)

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Sud sediul Comrat procurorul Sîrbu Lilia a susținut în întregime apelul înaintat de partea acuzării, solicitând admiterea acestuia pe motivele indicate.

Suplimentar a indicat că sentința a fost contestată de procuror în partea ce ține

de achitarea inculpatului Negru Andrii în comiterea infracțiunii prevăzute de 192[1] alin. (2) CP RM, astfel, consideră că vinovăția acestuia a fost dovedită, că au fost prezentate probe, declarațiile părții vătămate, martorilor Cojan Ecaterina care au confirmat faptul că automobilul care a fost răpit de către inculpatul Negru Andrii, era în folosința lui Purcel Andrei, adică a fost arendat și respectiv în ziua când a fost comisă infracțiunea anume el se deplasa cu acest automobil, dar el nu a dat acordul, nu a permis și automobilul era luat de Negru Andrii, nu a permis folosirea automobilului lui și nu a dat acordul ca Vrajitori să fie adusa până la locul de muncă.

Indică că inculpatul știind cu certitudine că nu este acordul lui Purcel Andrei de a lua automobilul și că Vrajitori Evghenia nu a făcut legătura cu Purcel Andrei prin telefon, deoarece telefonul era în pădure, și inculpatul știind că nu are dreptul să se urce la volanul acelui automobil, el a răpit automobilul dat și ulterior a provocat accidentul rutier. În sensul dat susţine că urmează a fi luată în considerație și ultima decizie a Curții Supreme de Justiție care a fost pronunțată la data de 18.04.2022 și Decizia Curții de Apel Cahul din 16.09.2021 prin care Negru Andrii a fost recunoscut vinovat în comiterea acestei infracțiuni cu eliberarea ultimului în legătura cu intervenirea termenului de prescripție. Decizia precedentă a fost contestată de procuror și anume în parte ce ține de liberare de pedeapsă în legătura cu intervenirea termenului de prescripție și anume în această parte a fost casată decizia Curții de Apel Cahul, ne fiind contestată de partea apărării în legătura cu recunoașterea vinovăției a lui Negru Andrii și instanța de recurs examinând recursul procurorului s-a expus anume în partea ce ține de încetarea procesului penal în legătura cu intervenirea termenului de prescripție, reieșind din faptul că inculpatul de mai multe ori a fost anunțat în căutare și respectiv termenul de prescripție era suspendat pe prezenta cauză și consideră că anume această parte urmează a fi examinată la Curtea de Apel sud sediul Comrat.

În baza celor expuse solicită admiterea apelului, recunoașterea vinovăției inculpatului Negru Andrii în comiterea infracțiunii cu eliberarea acestuia de la executarea pedepsei în legătura cu expirarea termenului de prescripție, întrucât fapta a fost comisă în anul 2015 şi au trecut aproape 10 ani, și chiar cu luare în considerație perioadele când el se afla în căutare, oricum termenul de prescripție a

intervenit.

În şedinţa de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Sud sediul Comrat avocatul Covalenco Serghei în interesele inculpatului Negru Andrii, a solicitat respingerea apelului procurorului ca neîntemeiat, cu menţinerea sentinţei instanţei de fond.

Indică că învinuirea este bazată doar pe baza declarațiilor martorilor care comunică că anume Vrajitori Evghenia l-a rugat pe Negru Andrii și el a fost de acord pentru că a știut că Vrajitori Evghenia este rudă a lui Purcel Andrei și în acțiunile inculpatului nu era intenția de a răpi automobilul. Automobilul a fost pornit cu cheia din automobil care nu era descoperit, dar consideră că a fost dat de către Vrajitori Evghenia.

Susţine apărarea că nu este dovadă că Vrajitor Evghenia nu a putut să facă legătură cu Purcel Andrei și ea nu a fost audiată pentru a fi întrebată dacă a făcut legătura cu Purcel Andrei și dacă a avut posibilitate să facă legătura cu Purcel Andrei. Toate neclaritățile se interpretează în beneficiul inculpatului.

În şedinţa instanţei de apel partea vătămată Purcel Andrei şi inculpatul Negru Andrii, nu s-au prezentat, inculpatul fiind anunţat în căutare, iar partea vătămată a fost legal citată.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în cererea de apel prin prisma probelor administrate în prima instanță și cercetate în mod repetat în instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia admiterii apelului declarat de procurorul în Procuratura în Procuratura r. Taraclia – Chirnev Boris, cu casarea sentinţei instanţei de fond în privinţa inculpatului Negru Andrii şi pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, din următoarele considerente.

Concluzia la care a ajuns Colegiul judiciar pe cauza dată derivă din următoarele raționamente.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă*

nonprivativă de libertate.

În corespundere cu prevederile art. 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală al RM, *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. În vederea soluţionării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor*.

Subsecvent, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanşat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privinţa persoanelor care l-au declarat.

Potrivit prevederilor art. 415 alin.(1) pct.2 Cod procedură penală al RM, *instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă*.

Conform prevederilor art. 416 Cod de procedură penală al RM, *instanţa de apel, deliberând asupra apelului, dacă este necesar, poate hotărî reluarea cercetării judecătoreşti, aplicarea dispoziţiilor privitoare la repararea pagubei, la măsurile preventive, la cheltuielile judiciare şi la orice alte chestiuni de care depinde soluţionarea completă a apelului*.

La caz, ţinând cont că sentinţa instanţei de fond este una de achitare a inculpatului, în vederea executării prevederilor alin. (1) și (2) art. 414 și art. 415 alin. (2[1]) Cod de procedură penală al Republicii Moldova în ședința de judecată a instanței de apel a fost reluată cercetarea judecătorească și cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- *Raport din 19 iunie 2017*, întocmit de procurorul în Procuratura r. Taraclia – Boris Chirnev, potrivit căruia în privința lui Negru Andrii a fost pornită cauza penală potrivit căruia este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, și anume: la data de 31 mai 2015 în jurul orei 22:00 Negru Andrii, conducând mijlocul de transport de model Mercedes E 220 cu număr de înmatriculare *****, pe str. Iubileinaia s. Salcia, r. Taraclia a tamponat căruța sub conducerea lui Purcel Andrei. Astfel, a apărut bănuiala rezonabilă precum că

Negru Andrii aflându-se în extravilanul de lângă iazul amplasat lângă s. Salcia, r. Taraclia, având scopul răpirii automobilului de model Mercedes E 220 cu număr de înmatriculare *****, care se afla în posesia lui Purcel Andrei, a răpit automobilul în cauză, deplasându-se în s. Salcia, r. Taraclia (Vol. I, f.d.3).

- *Ordonanță din 04 septembrie 2015 privind refuzul în începerea urmăririi penale*, fiind dispus refuzul în începerea urmării penale pe art. 264 alin. (2) Cod penal (Vol. I, f.d.5).

- *Copia cursului valutar din 15 iunie 2015*, potrivit căruia la banca "Victoriabank", un dolar consta 18,10 lei, iar 1 euro - 20,25 lei la cumpărare (Vol. I, f.d.28).

- Declaraţiile părţii vătămate Purcel Andrei date în şedinţa de judecată a instanţei de fond, prin care a declarat că la 31.05.2015 au fost la nuntă împreună cu soţia sa și cet. Vrajitori Evghenia, Cojan Mihail, soția lui Cojan Mihail - Ciolac Ecaterina, Plăcintă Gheorghe cu soţia acestuia.

Ulterior el împreună cu Plăcintă Gheorghe cu căruţa lui Cojan Mihail au mers ca să aducă o barcă pentru a se plimba pe iaz. Menţionează că la iaz el a mers cu automobilul. Când el a mers după barcă cu căruţa, automobilul a rămas la iaz, cheile de la automobil actele și telefonul său au rămas în automobil.

Astfel când s-a întors la iaz, a observat că automobilul era lipsă, prin urmare s-a pornit să-l caute, și mergând pe drum s-a întâlnit cu Plăcintă Natalia, care i-a comunicat că automobilul a plecat la fermă. Mergând la fermă ia fost comunicat că automobilul este la stăpânul fermei, astfel mergând la stăpânul fermei, acesta i-a comunicat că automobilul a mers în sat.

După el cu căruţa a mers în sat și a văzut că din întâmpinare venea automobilul său, astfel el a pus căruţa în drum ca să nu permită automobilului să treacă, și automobilul s-a lovit în căruţă, deteriorând automobilul. Comunică că la volan se afla Negru Andrii, iar alăturea în automobil era Cojan Mihail.

El la întrebat pe Negru Andrii cum vor repara automobilul, la ce ultimul a răspuns ca să ducă automobilul la fermă unde îl vor repara.

Indică că Negru Andrii nu a avut nici un drept de a urca la volanul automobilului său, chiar și la solicitarea lui Vrajitori, însă menţionează că nu a cunoscut că acesta a luat automobilul la cererea lui Vrajitori Evghenia.

Declară că pe Negru Andrii îl cunoaşte deoarece odată la ajutat să scoată automobilul împotmolit în noroi, iar la iaz ultimul se afla la invitaţia lui Vrajitori Evghenia. (f.d. 184, vol. I)

La solicitarea acuzatorului de stat în şedinţa instanţei de apel a fost audiat pe prezenta cauză martorul Cojan Ecaterina, care a declarat că pe inculpatul Negru Andrii nu-l cunoaşte, prima oară la văzut la iaz.

Referitor la caz a declarat că în anul 2015, la invitaţia finilor Placinta Gheorghe şi Placinta Natalia au fost la pădure la un iaz, împreună cu soţul ei Cojan Mihail, unde se aflau şi Purcel Andrei şi Vrajitori Evghenia.

Menţionează că Purcel Andrei la iaz era cu un automobil, cu care a venit de la Chişinău, iar din auzite acesta era luat în arendă, şi era singurul automobil la iaz.

Apoi dat fiind faptul că au servit prea mult alcool, i-a solicitat soţului să meargă acasă, la ce ultimul i-a comunicat că nu o pot face, deoarece a dat calul şi căruţa lui Purcel Andrei şi Placinta Gheorghe pentru a aduce o barcă din sat. Atunci Vrajitori Evghenia i-a comunicat că automobilul pleacă în sat, iar acolo era doar un automobil ce era a lui Purcel Andrei. Apoi acel băiat care era cu ei la iaz, adică Negru Andrii s-a urcat la volanul automobilului cu care a venit Purcel Andrei, iar ca pasageri au urcat soţul ei Cojan Mihail, Vrajitori Evghenia şi ea şi au mers în sat. Mai întâi au mers pe la fermă unde Vrajitori a rămas la muncă, iar ei au mers în sat, şi au lăsat-o pe ea acasă, după care Negru Andrii şi Cojan Mihail cu automobilul au mers mai departe, şi ce a urmat mai apoi ea nu cunoaşte.

Menţionează că fiind în stare de ebrietate nu a auzit ca Negru Andrii să ceară voie de a urca la volanul automobilului, sau dacă el a discutat cu Vrajitori Evghenia ca să urce la volanul automobilului. Totodată indică că când ei s-au pornit cu automobilul în sat Purcel Andrei şi Placinta Gheorghe nu erau la iaz, la iaz fiind soţiile acestora Ana şi Natalia. (f.d. 6, vol. IV)

Martorul Cojan Mihail în şedinţa instanţei de apel a declarat că, în anul 2015 s-a dus la iaz, fiind împreună cu soţia sa Ecaterina, care la acel moment avea familia Ciolac. La iaz era Vrajitori Evghenia cu fiicele sale şi soţii acestora Purcel Andrei şi Placinta Ghorghe. Indică că la iaz a mers cu calul său cu bidarca (brişcă).

Menţionează că cât se aflau la iaz, la cererea lui Purcel, el le-a dat calul şi brişa lu i Purcel şi Placinta pentru a merge să aducă o barcă pentru a se plimba pe iaz.

În timpul cât aceştia erau plecaţi Vrajitori Evghenia dorind să mai procure vin, la întrebat pe un băiat ce era cu ei la iaz, pe care nu-l cunoştea dar a înţeles că este din Chişinău, dacă acesta se duce după vin, acesta a comunicat că se duce. Astfel acel băiat a urcat la volanul automobilului ce era la iaz, şi aparţinea lui Purcel Andrei, iar el cu soţia şi Vrajitori au urcat ca pasageri în automobil şi au mers spre sat. La fermă au lăsat-o pe Vrajitori Evghenia pentru că ultima urma să meargă la muncă, apoi acasă au lăsat-o pe soţia sa, iar el împreună cu acel băiat s-au deplasat mai departe pentru a căuta să cumpere vin. Mergând pe drum din faţă venea Purcel Andrei cu Placinta Gheorghe cu calul şi brişca, şi la un moment brusc au pus brişca în mijlocul drumului blocând drumul, astfel automobilul s-a lovit în brişcă şi a fost deteriorat, la ce Purcel a venit la automobil, la scos pe acel băiat şi a început să-l bată. După aceasta a venit evacuatorul şi a luat automobilul la raion.

Menţionează că când acel băiat s-a urcat la volanul automobilului nu a auzit ca cineva să-l sune pe Purcel Andrei să ceară voie, consideră că acel băiat a luat automobilul fără voie, or Purcel nu era la iaz, fiind plecat după barcă. De ce cheile la automobil se aflau în automobil el nu cunoaşte. (f.d. 7, vol,. IV)

Apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, totalității și veridicității ei, și toate probele enumerate mai sus în ansamblu din punct de vedere al coroborări lor, colegiul se va expune asupra temeiniciei apelului în colaborare cu probele cercetate.

Totodată luând în consideraţie că prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 18 aprilie 2022 s-a casat parţial decizia Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, doar în privinţa lui Negru Andrii, colegiul judiciar la rejudecarea cererii de apel se va expune doar referitor la vinovăţia şi pedeapsa penală în privinţa lui Negru Andrii, or în rest asupra celorlalte circumstanţe referitor la perosana inculpatei Vrajitori Evghenia, corpurile delicte şi acţiunea civilă, decizia Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2021 a fost menţinută.

Colegiul judiciar audiind participanţii la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond, cât și audiind martorii Cojan Mihail și

Cojan Ecaterina, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a demonstrat că prin acțiunile sale inculpatul Negru Andrii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Însă, instanța de fond la emiterea sentinței contestate eronat a conchis asupra achitării lui Negru Andrii de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2) lit. a) Cod penal, întrucât fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Este de menționat că, *obiectul juridic special al infracțiunii* prevăzute de art. 192^1 Cod penal îl constituie relațiile sociale a căror bună desfăşurare este condiționată de protecția şi asigurarea posesiei şi folosinței asupra unor categorii de bunuri - mijloacelor de transport (obiect juridic principal); infracțiunea în cauză este susceptibilă, în unele situații, de obiect juridic secundar care întrunește relațiile sociale cu privire la securitatea circulaţiei rutiere şi la exploatarea mijloacelor de transport.

Obiectul material al acestei infracțiuni îl reprezintă mijloacele de transport, iar *latura obiectivă* a infracţiunii se realizează prin acțiunea de răpire a mijlocului de transport. Elementul material al faptei, având o singură modalitate normativă – răpirea, care poate fi realizat prin diferite modalități (capturarea mijlocului de transport şi deplasarea; pătrunderea forțată în salon, pornirea şi deplasarea; deplasarea mijlocului de transport cu ajutorul remorcii sau al altui factor extern etc.) varietate condiționată de specificul obiectului material al infracţiunii. Astfel, răpirea se realizează prin următoarele acte consecutive: intrarea în posesie; deplasarea. Intrarea făptuitorului în posesia mijlocului de transport este ilegală şi include acţiuni îndreptate spre a exercita stăpânirea de fapt, dar fără temei asupra acestuia, pe o anumită perioadă, în funcție de împrejurări. Deplasarea mijlocului de transport înseamnă schimbarea poziției inițiale a acestuia, mișcarea lui, indiferent de modul în care s-a realizat şi distanța parcursă. Pentru încadrarea faptei nu are relevanță modul de realizare a răpirii mijlocului de transport – deschis sau pe ascuns.

Existența infracţiunii de răpire prezumă stabilirea prezenței sau a lipsei

dreptului de proprietate, precum şi a derivatelor acestuia (posesie, folosință, dispoziție) asupra mijlocului de transport. Astfel, *nu se reține existența infracţiunii* prevăzute de art. 192[1] Cod penal în fapta de utilizare a mijlocului de transport de către un membru al familiei sau rudă apropiată ori de un prieten al proprietarului mijlocului de transport, care obișnuiau să se folosească de acesta; la fel nu cade sub incidența infracţiunii în cauză fapta unei persoane căreia mijlocul de transport i-a fost transmis pentru reparație, precum şi fapta de folosire samavolnică (de către conducătorul auto sau șeful acestuia) a automobilului aflat în serviciul unității.

Infracțiunea de răpire a mijlocului de transport fără scop de însușire este una formală şi se consideră consumată odată cu începerea deplasării de la locul de aflare inițială a mijlocului de transport, indiferent de distanța parcursă, context în care trebuie să se țină cont de o posibilă incidență a faptei sub art.14 alin. (2). Infracțiunea în cauză este susceptibilă de tentativa (neconsumată) şi pregătirea de infracţiune.

În cazul în care în urma răpirii mijlocului de transport a avut loc sustragerea unor bunuri materiale (bani, casetofon, telefon mobil etc.) fapta urmează să fie încadrată în cumul cu una din formele potrivite de sustragere prevăzute în acest capitol. De asemenea, sunt încadrate în cumul faptele de răpire a mijlocului de transport împreună cu persoana aflată în interiorul acestuia.

Întregirea laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 192[1] CP presupune şi stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire – şi urmarea imediată, exprimată prin starea de pericol creată pentru relațiile ocrotite prin norma de incriminare.

Latura subiectivă a infracţiunii de răpire a mijlocului de transport presupune existența intenției directe. Trebuie precizat că, pentru existența infracţiunii examinate, este cert şi obligatoriu s se stabilească lipsa scopului de însușire, în caz contrar fapta urmează a fi încadrată în cadrul legal al sustragerii în forma respectivă prevăzută în acest capitol.

Subiectul activ al infracţiunii de răpire a mijlocului de transport este unul general – persoană fizică, responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani, pentru fapta prevăzută de alin. (1) şi de 14 ani, în cazurile stipulate în alin. (2) şi (3), la momentul săvârșirii faptei. Subiect pasiv al infracţiunii poate fi o persoană fizică

sau juridică în posesia căreia se afla mijlocul de transport la momentul săvârșirii infracţiunii.

Ținând cont de cele expuse, se desprinde că, la caz, prin materialele dosarului a fost demonstrată răpirea mijlocului de transport săvârșită de două persoane. Așa cum, Vrajitori Evghenia și Negru Andrii la data de 31 mai 2015, aproximativ la ora 21:00, aflându-se împreună pe lângă iazului amplasat în extravilanul s. Salcia r. Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, ilegal prin pătrunderea liberă în automobilul de model E 220 cu număr de înmatriculare *****, care se află în posesia și folosința lui *Purcel Andrei Petru*, parcată pe lângă acest iaz și nu era încuiată, iar cheile de contact se afla în acest autoturism, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce au răpit acest automobil și s-au îndreptat în direcția s. Salcia r. Taraclia.

Acțiunile lui Negru Andrii fiind necesar de a fi încadrate în baza art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”răpirea mijlocului de transport fără scop de însuşire săvârşită de două sau mai multe persoane”*.

Referitor la probarea vinovăţiei lui Negru Andrii în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, colegiul judiciar remarcă că potrivit deciziei Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, Vrajitori Evghenia a fost recunoscută vinovată în comiterea infracţiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal pentru faptul că „*ultima împreună cu Negru Andrii la data de 31 mai 2015, aproximativ la ora 21:00, aflându-se împreună pe lângă iazului amplasat în extravilanul s. Salcia r. Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însuşire, ilegal prin pătrunderea liberă în automobilul de model E 220 cu număr de înmatriculare *****, care se află în posesia şi folosinţa lui Purcel Andrei Petru, parcată pe lângă acest iaz şi nu era încuiată, iar cheile de contact se afla în acest autoturism, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce au răpit acest automobil şi s-au îndreptat în direcţia s. Salcia r. Taraclia.*”.

Decizia în cauză în privinţa lui Vrajitori Evghenia a fost menţinută fără modificări de către Curtea Supremă de Justiţie prin decizia din 18 aprilie 2022,

ceea ce rezultă că fapta adusă în învinuire ambilor inculpaţi atât lui Vrajitori Evghenia cât și lui Negru Andrii, a fost comisă de către aceştia și le este imputabilă ambilor în egală măsură.

Totodată din declaraţiile părţii vătămate Purcel Andrei date în şedinţa instanţei de fond, și cercetate în şedinţa de judecată a instanţei de apel, ultimul a susţinut că nu a dat acordul nimănui de a urca la volanul automobilului său, și nu i s-a cerut această permisiune, iar automobilul a fost luat de către Negru Andrii fără voia lui.

Totodată din declaraţiile martorilor Cojan Mihail și Cojan Ecaterina, ultimii au susţinut că Negru Andrii a urcat la volanul automobilului ce aparţinea lui Purcel Andrei fără voia acestuia, or Purcel Andrei nu era la iaz în acel moment, și nu au auzit ca cineva să-l telefoneze pe acesta pentru a-i solicita permisiunea de a lua automobilul.

Deci, acțiunile lui Negru Andrii denotă răpirea acestui automobil, pe care l-a luat fără acordul persoanei în a cărei posesie și folosință se afla, fapt care nu este negat nici de inculpat și care este confirmat și de martori și de partea vătămată

În asemenea circumstanțe, colegiul judiciar notează că acțiunea de răpire trebuie să aibă un caracter ilegal. Ilegalitatea acțiunii de răpire presupune că făptuitorului îi lipsește orice drept asupra mijlocului de transport pe care îl răpește, el violând prevederile normative care reglementează regimul posesiei asupra mijloacelor de transport. Ilegalitatea acțiunii de răpire derivă din aspectul juridic al obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal, mijlocul de transport este străin făptuitorului, iar răpirea are un caracter ilegal, dacă mijlocul de transport nu aparține făptuitorului, sau eventual, membrilor familiei acestuia, nu i-a fost încredințat acestuia în legătură cu munca prestată, nu-i revine ca unui titular al proprietății comune. Situație care, se manifestă la caz așa cum, mijlocul de transport de model E 220 cu număr de înmatriculare *****, era străin făptuitorilor și nu i-a fost încredințată această mașină lui Negru Andrii ca aceasta s-o ia și să se deplaseze unde dorește.

Mai mult ca atât, Vrajitori Evghenia a recunoscut că nu a obținut permisiunea lui Purcel Andrei de a folosi mașina, ea a spus că l-a sunat, dar nu a dat de el, deoarece acesta a plecat fără telefon. Iar, Negru Andrii fiind rugat de Vrajitori

Evghenia s-o ducă cu mașina la muncă, înainte de a urca la volan trebuia să se asigure că este permisiunea lui Purcel Andrei de a-i lua mașina, el știa că automobilul este a lui Purcel Andrei, nu a lui Vrajitori Evghenia, totuși a luat mașina și a plecat spre sat. Totodată, Negru Andrii și fără acordul lui Vrajitori Evghenia, care i-a spus să-i ducă pe Mihail și Catea acasă, după care să lase mașina lângă casa ei, el s-a dus după vin prin sat apoi s-a pornit înapoi spre iaz, deci a folosit mașina ca și cum ar fi fost a lui, chiar dacă cunoștea că nu i-a fost dată permisiunea de a se folosi de această mașină.

Însă, de toate acestea instanța de fond nu a ținut cont, fapt care a dus la conchiderea eronată cu privire la necesitatea achitării inculpaților din motiv că, fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate. Concluzie care, este eronată și care este combătută prin probele anexate la dosar.

Este de menționat că, potrivit art. 93 Cod de procedură penală *"(1) probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părţii vătămate, părţii civile, părţii civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delicte; 4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigaţii şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigaţiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activităţii de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276[1] dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislaţiei speciale în vigoare. (3)*

Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. (4) Datele de fapt obţinute prin activitatea specială de investigaţii pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate şi verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor şi libertăţilor persoanei sau cu restricţia unor drepturi şi libertăţi autorizată de către instanţa de judecată. (5) Datele de fapt obţinute de către echipele comune internaţionale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin.(2)".

La art. 94 Cod de procedură penală este stipulat că *"(1) în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanţa de judecată şi nu pot fi puse la baza sentinţei sau a altor hotărâri judecătoreşti datele care au fost obţinute: 1) prin aplicarea violenţei, ameninţărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor şi libertăţilor persoanei; 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinuitului, inculpatului, părţii vătămate, martorului; 3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanţilor la proces; 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, cu excepţia organelor de control şi altor părţi în proces prevăzute la art.93 alin.(3); 5) de o persoană care evident ştie că intră sub incidenţa de recuzare; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în şedinţa de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor ştiinţifice; 8) cu încălcări esenţiale de către organul de urmărire penală a dispoziţiilor prezentului cod; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în şedinţa de judecată; 10) de la o persoană care nu poate recunoaşte documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanţele primirii acestuia; 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savîrşirea infracţiunii; 12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege. (2) Constituie încălcare esenţială a dispoziţiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin*

privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influenţat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentului sau a obiectului. (3) Datele administrate cu încălcările menţionate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective şi vinovăţia persoanelor care le-au admis. (4) Plîngerile depuse în cursul procesului şi hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere şi a fost adoptată o hotărâre. (5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător şi probelor obţinute în temeiul probelor menţionate la alin.(1)-(4), cu excepţia cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil".

Astfel, la caz, prima instanță greșit a conchis necesitatea achitării inculpatului Negru Andrii, deoarece a fost demonstrat că fapta a avut loc și a fost săvârșită de Vrajitori Evghenia și Negru Andrii. Chiar dacă aveau acces liber la automobil, care era parcat lângă iaz, cu cheile în contact, inculpații înțelegeau că automobilul nu le aparține, iar partea vătămată Purcel Andrei anterior nu le-a permis acestora să conducă automobilul în cauză, fără a obține acordul lui Purcel Andrei nu puteau să se folosească de această mașină după bunul plac.

În asemenea circumstanțe, este de notat că, în urma examinării cauzei în apel a fost demonstrat faptul că Vrajitori Evghenia și Negru Andrii la data de 31 mai 2015, aproximativ la ora 21:00, aflându-se împreună pe lângă iazului amplasat în extravilanul s. Salcia r. Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, ilegal prin pătrunderea liberă în automobilul de model E 220 cu număr de înmatriculare *****, care se află în posesia și folosința lui *Purcel Andrei Petru*, parcată pe lângă acest iaz și nu era încuiată, iar cheile de contact se afla în acest autoturism, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce au răpit acest automobil și s-au îndreptat în direcția s. Salcia r. Taraclia. Acțiuni, prin care au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de fond la conchiderea necesității achitării lui Negru Andrii, eronat și-a formulat concluziile, acestea fiind în contradicție cu materialele cauzei, fapt ce denotă temeinicia argumentelor apelului, invocate și în acest sens.

Ținând cont de cele expuse, punându-se accent pe prevederile art. 384 Cod de procedură penală *”(1) instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. (2) Sentinţa se adoptă în numele legii. (3) Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. (4) Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată”*, inclusiv pe prevederile art. 389 Cod de procedură penală, este stipulat că *”(1) sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor. (3) Declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinţei de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire şi cu condiţia că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condiţiile art.109 şi 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul şedinţei de judecată. (4) Sentinţa de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal şi în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) şi g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie. (5) La adoptarea sentinţei de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanţa stabileşte categoria pedepsei, mărimea ei şi începutul calculării termenului executării pedepsei. (6) La adoptarea sentinţei de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinţei de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanţa argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentinţa dată”*. De asemenea, este de menționat și faptul că, în conformitate cu prevederile art. 390 Cod de procedură penală, *„(1) sentinţa de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost*

săvîrşită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii;) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. (2) În cazul achitării persoanei în temeiul alin.(1) pct.2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului. (3) Sentinţa de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului". Totodată, colegiul judiciar reține că potrivit art. 26, alin. (3) Cod de procedură penală, *„judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii"*, iar vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție. Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Potrivit art. 100 alin. (1) Cod de procedură penală, sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală sau instanței de judecată, or, în speță, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă, s-a demonstrat faptul că Negru Andrii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal, fapt ce denotă că instanța de fond eronat l-a achitat de săvârșirea acestei fapte.

Mai mult ca atât, potrivit art. 332 Cod de procedură penală *"(1) în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)–9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. (2) În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenţie administrativă, instanţa încetează procesul penal şi, concomitent, soluţionează cauza conform prevederilor Codului contravenţional al Republicii Moldova. (3) Concomitent cu încetarea procesului penal, instanţa ia măsurile respective prevăzute în art.54 şi 55 din Codul penal, precum şi decide asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6). (4) Sentinţa de încetare a procesului penal poate fi*

atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanţa ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod. (5) În cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obişnuit". Iar, în conformitate cu art. 389 Cod de procedură penală *"(4) sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție"*.

În asemenea circumstanțe, se desprinde că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală așa cum, a intervenit termenul de prescripție, ceea ce denotă liberarea lui Negru Andrii de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

Astfel, este de notat că potrivit jurisprudenței constante a Curţii Europene pentru Drepturile Omului, una din modalitățile de încălcare a principiului securității raporturilor juridice, constatate de Curte în cazurile moldovenești, a fost ignorarea de către instanțele naționale a termenului de prescripție. Curtea a menționat în nenumărate rânduri că rolul, pe care îl au termenele de prescripție, este unul foarte important, atunci când acestea sunt interpretate, în lumina preambulului Convenției, preambul care declară preeminența dreptului, ca fiind parte a patrimoniului comun al Statelor contractante. În acest sens, Curtea Europeană a considerat că nimic nu poate împiedica instanțele naționale de a verifica şi aplica termenul de prescripție, dacă acesta este incident cauzei.

Colegiul judiciar reține că infracțiunea săvârșită de Negru Andrii, conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă închisoarea de până la 05 ani. Iar, potrivit art. 60 Cod penal (*în vigoare la data 31 mai 2015*) *"(1) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârşirea unei infracţiuni uşoare;* ***b) 5 ani de la săvârşirea unei infracţiuni mai puţin grave;*** *c) 15 ani de la săvârşirea unei infracţiuni grave; d) 20 de ani de la săvârşirea unei infracţiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvârşirea unei infracţiuni excepţional de grave. (2) Prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii şi până la data*

rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată. (3) În cazul săvârşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pentru fiecare infracţiune separat. (4) Prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripţiei în acest caz începe din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi. (5) Curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvârşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi prescripţia nu a fost întreruptă prin săvârşirea unei noi infracţiuni. (6) Aplicarea prescripţiei faţă de persoana care a săvârşit o infracţiune excepţional de gravă se decide de către instanţa de judecată. Dacă instanţa nu va găsi posibilă aplicarea prescripţiei şi liberarea de răspundere penală, detenţiunea pe viaţă se va înlocui cu închisoare pe 30 de ani. (7) Termenele prescripţiei de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârşirii infracţiunii erau minori. (8) Prescripţia nu se aplică persoanelor care au săvârşit infracţiuni contra păcii şi securităţii omenirii, infracţiuni de război, infracţiuni de tortură, tratament inuman sau degradant sau alte infracţiuni prevăzute de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, indiferent de data la care au fost săvârşite”.

Deci, ținând cont de faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal a fost săvârșită la data de 31 mai 2015, astfel din momentul comiterii până la examinarea cauzei în instanța de apel au trecut mai mult de 9 ani. Deci, manifestându-se necesitatea liberării inculpatului de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale.

Este de remarcat că asupra liberării de pedeapsă a inculpatului în temeiul expirării termenului prescripţiei răspunderii penale, a optat și acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare a şedinţei de judecată a instanţei de apel.

Ținând cont de cele menționate în ansamblu, se desprinde intervenirea termenului de prescripție la momentul emiterii deciziei, circumstanțe care la fel,

denotă necesitatea admiterii apelului procurorului, casarea sentinței instanţei de fond în privinţa lui Negru Andrii și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Negru Andrii se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

Mai mult ca atât, este de menționat că, potrivit art. 219 Cod de procedură penală *”(1) acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (6) Acţiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanţii acestora. (7) În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acţiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept. (8) Pretenţiile persoanelor fizice şi juridice*

prejudiciate nemijlocit prin fapta interzisă de legea penală au prioritate în raport cu pretenţiile statului faţă de făptuitor. (9) Organul de urmărire penală şi instanţa sânt obligate să aducă la cunoştinţă persoanei dreptul de a intenta acţiune civilă sau de a recurge la mediere pentru soluţionarea litigiului civil".

Instanța de apel reține că, la materialele dosarului este anexată și acțiunea civilă depusă de Purcel Andrei, care prin ordonanța din 12.07.2017 a fost recunoscut în calitate de parte civilă (Vol. I, f.d.30), împotriva lui Negru Andrii la 12.07.2017, acesta invocând că, a suportat cheltuieli pentru repararea automobilului deteriorat de Negru Andrii (Vol. I, f.d.31).

La art. 220 Cod de procedură penală fiind stipulat că *"(1) acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. (2) Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. (3) Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept. (4) Termenul de prescripţie prevăzut de legislaţia civilă nu se aplică acţiunilor civile soluţionate în procesul penal. (5) În cazul în care persoana care a înaintat acţiunea civilă a fost recunoscută în calitate de parte civilă, însă, ulterior, prin ordonanţă, s-a dispus încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală, din data când această ordonanţă devine irevocabilă începe să curgă un nou termen de prescripţie extinctivă a acţiunii civile. (6) În cazul în care instanţa de judecată a admis în principiu acţiunea civilă sau a lăsat-o fără soluţionare, din data cînd această sentinţă devine irevocabilă începe să curgă un nou termen de prescripţie extinctivă a acţiunii civile"*.

Iar, potrivit art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală *"(1) O dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. (3) În cazuri excepţionale când,* ***pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă****"*.

Astfel, partea vătămată Purcel Andrei a invocat că, prin acțiunile sale ilegale Negru Andrii i-a cauzat prejudiciul material, însă nu au fost anexate documente din care să rezulte cuantumul prejudiciului material, ceea ce denotă aplicabilitatea la caz a prevederilor art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, partea vătămată Purcel Andrei, fiind citat în şedinţa instanţei de apel ultimul nu s-a prezentat, nu a comunicat care este poziţia sa asupra acţiunii civile și nu a prezentat probe în vederea stabilirii cuantumului prejudiciului material, fapt ce manifestă necesitatea admiterii în principiu a acțiunii civile înaintate de Purcel Andrei împotriva lui Negru Andrii, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În circumstanțele notate supra, se desprinde necesitatea admiterii apelului declarat de procuror, cu casarea sentinței primei instanțe în privinţa lui Negru Andrii, cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Conducându-se de prevederile art. 413-414, art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de către procurorul în Procuratura r. Taraclia – Chirnev Boris.

Se casează sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 21 septembrie 2018, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Negru Andrii învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Negru Andrii se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă a lui Purcel Andrei împotriva lui Negru Andrii se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Decizia este definitivă şi executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedinte de şedinţă, judecător:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Colev Grigori	Hudoba Valeri